

Sygn. akt V CSK 579/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z wniosku S. V. w L. oraz S. V. C. w L.
przy uczestnictwie H. P. Spółki z ograniczoną
odpowiedzialnością w upadłości układowej w Ż.
o wpis ograniczenia w rozporządzaniu nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 kwietnia 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawców
od postanowienia Sądu Okręgowego w G.
z dnia 23 kwietnia 2014 r.,

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza solidarnie od wnioskodawców na rzecz uczestnika postępowania kwotę 137 (sto trzydzieści siedem) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G., postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2014 r., oddalił apelację wnioskodawców od postanowienia Sądu Rejonowego w Ż. z dnia 4 listopada 2013 r., którym uchylono wpis w księdze wieczystej ostrzeżenia stwierdzającego o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości wynikającego z orzeczenia Sądu Okręgowego w N. W skardze kasacyjnej od tego postanowienia wnioskodawcy wnieśli o jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c., w postępowaniu nieprocesowym skarga kasacyjna przysługuje od orzeczeń co do istoty sprawy oraz wymienionych w tym przepisie innych postanowień kończących postępowanie w sprawie. Przepis ten ma zastosowanie także wobec braku przepisów szczególnych do skarg kasacyjnych wnoszonych od orzeczeń wydawanych w postępowaniu wieczystoksięgowym. Z tej przyczyny skarga kasacyjna w tego rodzaju sprawach jest dopuszczalna m.in. od postanowień co do istoty sprawy, kończących postępowanie w sprawie. O przedmiocie wniosku złożonego w postępowaniu nieprocesowym rozstrzyga jego treść. Wniosek złożony przez wnioskodawców dotyczył wpisu w księdze wieczystej ostrzeżenia o zakazie zbywania i obciążania nieruchomości, które tytułem zabezpieczenia ustanowił Sąd Okręgowy w N. Zgodnie z utrwalonym w judykaturze stanowiskiem, kończą postępowania tylko te postanowienia, które kładą kres określonym czynnościom w zakresie uprawnień podmiotowych związanych z ustrojem ksiąg wieczystych. Nie odpowiadają tym wymaganiom postanowienia, które nie spełniają cech definitywności, np. postanowienia dotyczące wpisu ostrzeżenia o toczącym się procesie na podstawie postanowienia sądu o udzieleniu zabezpieczenia, wpisu ostrzeżenia na podstawie art. 10 ust. 2 u.k.w.h czy art. 626¹³ § 1 k.p.c. bądź sprostowania usterek wpisu na podstawie art. 626¹³ § 2 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 sierpnia 2012 r., nie publ. oraz wskazane w nim orzeczenia). Wpisy w księdze wieczystej w postaci ostrzeżeń pełnią jedynie funkcję zabezpieczającą i nie podlegają zaskarżeniu skargą kasacyjną, podobnie, jak postanowienie sądu o udzieleniu zabezpieczenia (por.

m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 2013 r., II CZ 7/13, nie publ.). Ostrzeżenia w istocie mają charakter zabezpieczenia przed działaniem rękopisami wiary publicznej ksiąg wieczystych i nie wywołują zmian ujawnionych w księdze wieczystej praw podmiotowych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2012 r., IV CSK 207/12, nie publ.). Z tych przyczyn od orzeczeń wydanych o wpis ostrzeżenia w księdze wieczystej skarga kasacyjna (poprzednio kasacja) nie przysługuje (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 1997 r., III CZ 1/97, OSNC 1997, nr 4, poz. 37, z dnia 19 maja 2010 r., I CZ 32/10 nie publ., z dnia 22 czerwca 2001 r., V CZ 91/01, OSNC 2002, nr 2, poz. 25 oraz z dnia 17 lipca 2013 r., V CSK 479/12, nie publ.). Z tych względów skarga kasacyjna wnioskodawców jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 520 § 3 k.p.c. w zw. z 98 § 1 i 3, art. 99, art. 391 § 1, art. 398²¹ i art. 13 § 2 k.p.c.